

STICHTING VOLKSMUZIEK NEDERLAND, al 25 jaar het vizier gericht op de actieve muzikant.

Tekst: **Marco Pol** Foto's: **SVN**

Net als het tijdschrift dat u nu leest viert de Stichting Volksmuziek Nederland dit jaar haar 25-jarig jubileum. Dat is niet toevallig, want de ontstaansgeschiedenis van deze organisaties is nauw met elkaar verbonden.

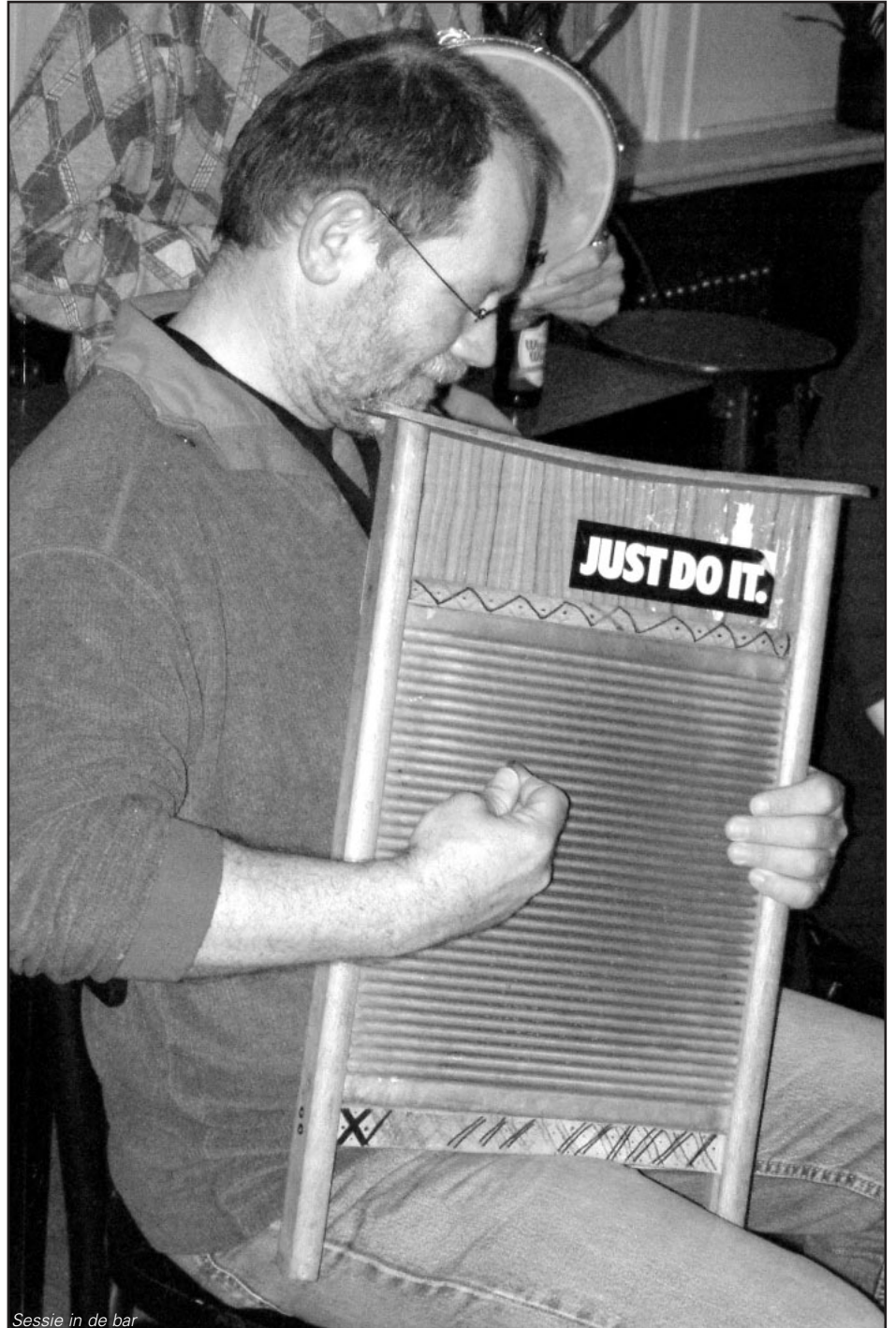
Het ontstaan van de georganiseerde folkbeweging in Nederland vond plaats in de loop van de 70er jaren. De folk was in de lage landen behoorlijk tot bloei gekomen en zat ook creatief gezien op een hoogtepunt. Peter Koene, de huidige voorzitter van de SVN en voormalig redacteur van *Newfolksounds*, vertelt over de begintijd:

'Er waren veel muzikanten en organisatoren van folkconcerten actief, maar er zat geen enkele samenhang in. Er was alleen een gestencild blaadje 'Folksounds' dat werd uitgebracht door Folkclub 65 en vanuit de studentenwereld was de Stichting Volksmuziek Utrecht ontstaan. Om al die losse gebeurtenissen met elkaar in verband te brengen werd de Nederlandse Federatie van Folkorganisatoren opgericht. In 1977 besloot deze NFF tot het oprichten van een nieuw tijdschrift, *Janviool* geheten. De voorloper van het huidige *Newfolksounds* dus. Dit moest een blad zijn voor en geschreven door actieve muzikanten. Om de folk verder te promoten en dat actieve musiceren te bevorderen werden ook andere zaken georganiseerd, zoals open podia, groepenpresentaties en workshops.

Er werd een folk-adressengids uitgebracht en naar aanleiding daarvan ontstond een piepklein uitgeverijtje, genaamd 11&30. Er werden een aantal piepkleine publicaties verzorgd, waaronder 'Meiliederen' van Bernard Kleikamp, toen folk-organisator en redactielid van *Janviool*. Dit geeft al aan dat diverse activiteiten vaak gekoppeld waren aan bepaalde personen. Ik denk dat dat op een gegeven moment niet meer te doen was en er vanzelf een splitsing ontstond. Muzikanten gingen zich enigszins professionaliseren en trokken hun handen af van organisatorische bezigheden. Duidelijk werd dat het volschrijven en uitgeven van een tijdschrift iets anders was dan muziek maken of het organiseren van een concert of een cursus. Onze doelstellingen waren nog wel gelijk, nl het propageren van folkmuziek en zeker in die tijd met nadruk op de Nederlandse.'

Het werd dus onvermijdelijk dat er onafhankelijke organisaties zouden ontstaan?

'In 1978 hield de NFF op te bestaan en ging feitelijk over in de Vereniging Volksmuziek

Sessie in de bar

Nederland, wat later de Stichting Volksmuziek Nederland zou worden. Ook het blad *Janviool* werd zelfstandig. Helaas verdween in de loop van de jaren tachtig de belangstelling voor Nederlandse folk bijna geheel. Voornoemde organisaties hebben daar weinig aan kunnen (of willen?) doen. Ook platenmaatschappijen verloren interesse en muzikanten haakten af of sloegen andere wegen in. Denk aan Rens van der Zalm bij Youp van 't Hek of Monique Lansdorp bij Boudewijn de Groot. Andere mensen van het eerste uur zijn platenbaas geworden, zoals Bernard Kleikamp en Hans Peters. Misschien zou een overkoepelende

folkorganisatie tegenwoordig helemaal niet zo gek zijn nu het aantal folkclubs en festivals weer toeneemt.'

De SVN richt zich dus nog steeds primair op de actieve muzikant?

'Na zo'n vijftien jaar in de redactie van *Newfolksounds* gezeten te hebben ben ik daarmee gestopt om me helemaal op de SVN te richten. Ik vond dat *Newfolksounds* steeds meer een 'consumentenblad' was geworden met weinig of geen aandacht voor zelf musiceren. Dat maakt meteen het verschil duidelijk. De doelstelling van de SVN is, ruim

gezegd, het bevorderen van de belangstelling voor en het spelen van traditionele muziek in het algemeen en die van Nederland en de rest van Europa in het bijzonder. Door het organiseren van workshops geven wij flinke impulsen aan de traditionele muziekszene. Veel cursisten vormen nieuwe muziekgroepen of maken daar deel van uit. En de SVN heeft op die manier z'n eigen kweekvijver. Cursisten worden vrijwilliger, bestuurslid of docent. Zo houden we met zijn allen de traditie levend. Alleen richten we onze blik steeds verder naar buiten. De grote belangstelling voor Keltische en andere muziekstijlen is natuurlijk niet aan ons voorbij gegaan. Er werden buitenlandse docenten gevraagd voor workshopweekends om aan die vraag te kunnen voldoen. Eén van de grootste successen en pijler in de organisatie is de Herfstweek. Meteen na de oprichting van de Vereniging Volksmuziek Nederland werd in de herfstvakantie in Jeugdherberg Rhijnauwen een werkweek voor muzikanten gehouden. De eerste was zelfs geheel gericht op Nederlandse volksmuziek, dat zou nu niet meer denkbaar zijn. Daar deden meteen al zestig cursisten aan mee. Sinds 1986 doen we dat in De Glind bij Barneveld, nog steeds met groot succes.'

Een organisatie als de SVN moet het natuurlijk vooral van vrijwilligers hebben. Lukt het om die mensen te krijgen die je nodig hebt om de zaak draaiende te houden zoals jullie dat voor ogen staat?

'Dat lukt voor het reguliere werk redelijk goed, al kunnen we er altijd meer gebruiken. Soms valt er iemand weg die bepaalde specifieke taken had en dan kan het even duren voor je die plek weer goed bezet hebt. Een

belangrijke organisator en promotor van de Herfstweek gaat emigreren naar Frankrijk, dus moeten we uit ons deelnemersbestand iemand zien te rekruteren die dat over kan nemen. En er worden wel ideeën geopperd en plannen gemaakt die blijven liggen omdat we daar de juiste mensen niet voor kunnen vinden. Op dit moment zoeken we samenwerking met muziekscholen, dat is een heel intensief en langdurig proces, verspreid over het hele land. Daar moeten zich eigenlijk meer mensen zich mee bezig houden. Dat geldt ook voor de ééndagscursussen die in de regio worden gehouden, dat gebeurt nu nog maar mondjesmaat en zou zich best verder mogen uitbreiden. Hier boor je vaak nieuw publiek aan die een weekend naar de Glind net een stap te ver vinden.'

In alle opzichten een gezonde organisatie dus?

'We mogen niet klagen, ook in financieel opzicht, al is het soms lastig om de eindjes aan elkaar te knopen. Via de stichting Unisono (het vroegere LOAM), die namens de overheid de gelden verdeeld onder de amateur muziekorganisaties, krijgen we subsidie voor de overhead organisatie. De projecten moeten feitelijk zichzelf bedruipen, dus door de cursisten worden opgebracht. Wel stelt de subsidiegever steeds meer voorwaarden. Men heeft de neiging om langlopende projecten als de Herfstweek of de cursus Ierse muziek wat opzij te schuiven. Dat moet zichzelf maar redden en men verwacht nieuwe initiatieven, bijvoorbeeld ten aanzien van het bereiken van jongeren of allochtonen. Die dingen zijn voor ons soms moeilijk te realiseren. Het lukt gelukkig steeds beter om jongeren te bereiken, bijvoorbeeld via het project Folk for Kids, maar allochtonen is een erg lastige, zo niet onmogelijke zaak. Verder blijft het stimuleren van het spelen van Nederlandse volksmuziek nog steeds een hoofddoel, al bepalen wij natuurlijk de markt niet. Wij kunnen niet bepalen of onze traditionele muziek weer een trend wordt. We kunnen het musiceren alleen aanmoedigen via onze publicaties, cursussen en workshops.'

Ter gelegenheid van het jubileum wordt een cd met speelboek uitgegeven waaraan een groot aantal SVN docenten meewerkt en die een goed beeld geeft van waar de stichting mee bezig is. Meer informatie over de SVN vind je op www.volksmuziek.nl